

ÎNCHEIERE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând cererea societății cu răspundere limitată „Bakayan-Com” cu privire la strămutarea la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Comrat pentru examinarea apelului declarat de societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de societatea comercială „Gamatransprim” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Bakayan-Com” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

constată:

La 23 martie 2021, societatea comercială „Gamatransprim” societate cu răspundere limitată a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de chemare în judecată cu valoare redusă împotriva societății cu răspundere limitată „Bakayan-Com” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1-8, 23).

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central, s-a admis acțiunea depusă de societatea comercială „Gamatransprim” societate cu răspundere limitată (f.d. 57, 59-61 recto-verso).

La 08 noiembrie 2021, societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” a depus la Curtea de Apel Comrat cerere de apel împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central (f.d. 58).

La 06 iunie 2022, societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” a depus cerere cu privire la strămutarea cauzei la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Comrat pentru examinarea apelului declarat împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central (f.d. 118-119 recto-verso).

În motivarea cererii a invocat faptul admiterii acțiunii de către Judecătoria Comrat, sediul central, precum și faptul că societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” nu a fost citată și informată în modul corespunzător de către prima instanță și Curtea de Apel Comrat despre mersul dosarului trezesc dubii rezonabile în privința nepărtinirii judecătorilor.

Societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” a opinat că pentru o examinare a prezentei cauze este necesară strămutarea acesteia la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Comrat, în temeiul art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele formulate de societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, în speță, nu există temeiuri de a strămuta cauza la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Comrat, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța strămută cauza la o altă instanță există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Conform art. 43 alin. (4) din Codul de procedură civilă, strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac.

Colegiul consideră că argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” nu pot fi încadrate în temeiul prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă. Or, deși, aceasta a invocat în cererea de strămutare presupuse temeiuri de bănuială de nepărtinire a judecătorilor Curții de Apel Comrat, nu a făcut uz de dreptul său procedural de a înainta cerere de recuzare a acestora, în conformitate cu art. 50 și art. 52 din Codul de procedură civilă.

La aspectul dat, urmează a fi notat că în vederea asigurării dreptului participanților la proces la o instanță de judecată imparțială, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, legiuitorul a prevăzut la art. 50, art. 52 și art. 56 din Codul de procedură civilă dreptul participanților la proces de a înainta cerere de recuzare în baza temeiurilor prevăzute la art. 50 din același cod.

În acest sens, Colegiul reține prevederile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, care stipulează că judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

În hotărârea pe cauza Kyprianou împotriva Cypru (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: „Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia

putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza Piersack împotriva Belgiei (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea cauza Grieses împotriva Marii Britanii, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii acelui complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea cauza Castillo Algar împotriva Spaniei și cauza Morel împotriva Franței). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea cauza Ferrantelli and Santangelo împotriva Italiei și cauza Wettstein împotriva Elveției).

În cauza Micallef împotriva Maltei, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

În acest sens, se reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut întotdeauna că a aplicat demersul subiectiv potrivit căruia „un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului” (cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei, § 58).

Raportând aserțiunile expuse supra condițiilor din speță și argumentelor formulate în susținerea solicitării de a strămuta cauza, Colegiul constată din lucrările dosarului că niciunul din judecătorii ce fac parte din membrii completului Curții de Apel Comrat căruia i-a fost repartizată prezenta cauză spre examinare nu a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale. Mai mult ca atât, aceștia au oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială în privința imparțialității lor.

Una din garanțiile de imparțialitate este publicitatea atât a procesului de constituire a completelor de judecată, care este plasată pe pagina web a Curții de Apel Comrat, cât și a desfășurării procesului de judecată, cu respectarea drepturilor unui proces echitabil, *inter alia* dreptul de a recuza judecători sau după caz de a se abține de la judecată.

În speță, însă, participanții la proces nu au recuzat vreun judecător care participă la examinarea prezentei cauze, precum și nu s-a admis vreo declarație de abținere de la judecată.

Colegiul consideră că, în speță, societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” nu a exemplificat împrejurările de ordin obiectiv sau subiectiv concludente ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății judecătorilor Curții de Apel Comrat a căror recuzare se solicită, având în vedere că, în spiritul CEDO, orice bănușială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată. Suspiciunile

declarative nu pot servi drept temei de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad pentru judecarea apelului. Respectiv, societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” nu a demonstrat că există fapte verificabile care pot pune la îndoială imparțialitatea tuturor judecătorilor Curții de Apel Comrat.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” cu privire la strămutarea cauzei la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Comrat.

În conformitate cu art. 43 alin. (4) și art. 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea societății cu răspundere limitată „Bakayan-Com” cu privire la strămutarea la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Comrat pentru examinarea apelului declarat de societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de societatea comercială „Gamatransprim” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Bakayan-Com” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Gamatransprim” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Bakayan-Com” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată se restituie Curții de Apel Comrat pentru examinarea apelului declarat de societatea cu răspundere limitată „Bakayan-Com” împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh